„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 15 złr. 60 c., na kwartał 3 złr. 90 c., na miesiąc 1 złr. 30 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 92. Piątek 19. Kwietnia 1867. Rok wydania 57.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Berlin. 18go kwietnia. Według wiadomości z Paryża czynią wszelkie przygotowania do zmobilizowania artyleryi francuskiej i zakupno koni odbywa się na wielką skalę. Najmłodsza klasa rezerwy, która miała być powołana na 1. stycznia 1868, powołaną została na dzień 1. maja r. b. Twierdza Metz się armuje. „Nordd. Allg. Ztg.“ konstatuje na podstawie zgodnych doniesień rozpoczęcie uzbrojeń francuskich, nadmienia, iż powyższa wiadomość z Paryża tem mniej jest wątpliwa, iż także francuskie dzienniki przyznają zbrojenie się Francyi. „Nordd. Allg. Ztg.“ powiada, że wiadomości w dziennikach zagranicznych, jakoby Prusy zagrażały niezawisłości Holandyi i żądały wcielenia Holandyi lub Luxemburga do związku północno-niemieckiego, są bezczelnem oszukiwaniem opinii publicznej i lekkomyślną igraszką z pokojem europejskim.

Belgrad. 18. kwietnia. Dziś nastąpiło oddanie twierdzy.

Część nieurzędowa.

„Gazeta wiedeńska“ podaje o organizacyi w Węgrzech następującą korespondencyę z Pesztu z dn. 15. b. m.: W ostatnich latach dysputowano wiele w dziennikach węgierskich nad kwestyą, czy i jak pogodzić można autonomię municypiów z egzystencyą rządu odpowiedzialnego. Środkiem i można powiedzieć praktycznym, bo w każdym razie stosownym środkiem do rozstrzygnięcia tej kwestyi jest rozporządzenie przesłane dziś z kr. węgierskiego ministeryum do gminy miasta Pesztu a wystosowane oraz do wszystkich kr. wolnych miast kraju. W rozporządzeniu tem ministeryum z patryotyczną ufnością wita municypia w zaraniu ich konstytucyjnego żywota, ale nie zaniedbuje oraz zwrócić ich uwagi „na wielką doniosłość przeobrażenia, które nastąpiło w systemie administracyjnym kraju przez zamianowanie odpowiedzialnego ministeryum, i które tak rządowi jak i municypiom nowy cel wskazuje.“

„Wolność — powiedziano dalej w tym dokumencie — jest ostatecznie li tylko prawem samorządu. Prawo to nigdzie nie spoczywa na szerszej podstawie jak u nas, w naszych instytucyach municypalnych. — Naród posiada w nich skarb, którego gorliwie strzedz powinniśmy. Ale pomimo tego nie powinniśmy zapominać, że wszelka konstytucya, mająca być odpowiednią wymaganiom wolności będzie dziełem nieukończonem, jeżeli jej nie ożywia ta sama zasada, zasada samorządu. Tak więc obok samorządu municypiów musi istnieć samorząd kraju. Praktycznym zaś warunkiem samorządu kraju jest rząd odpowiedzialny i jego atrybucye. Cały nasz moralny i materyalny rozwój, cała przyszłość naszego narodu od tego zależy, jak będziemy mogli i chcieli pogodzić ze sobą egzystencyę tych naszych równie ważnych instytucyi.

Rząd czuje dobrze, że opinia publiczna, kierunek myśli narodowej nie łatwo da się sprowadzić z swego toru; ale pomimo tego rząd ma przekonanie, że praktyka nauczy, jak usunąć trudności obu systemów, a roztropność i dojrzałość polityczna narodu wskażą drogę do zupełnej harmonii. Ale i przed wydaniem odnośnych szczegółowych rozporządzeń prawodawczych nie będzie trudno ustalić tę harmonię, jeżeli tylko będzie zachowywaną zasada, że o interesach municypalnych municypium, a o interesach kraju rząd odpowiedzialny rozstrzygać ma. Rząd więc przyrzekając z jednej strony szanować prawa autonomii municypalnej, spodziewa się z drugiej strony po patryotyzmie i mądrości municypiów, że współdziałaniem swojem przyczyniać się będą do podniesienia władzy i powagi rządu.“

To są główne myśli w mowie będącego rozporządzenia ministeryalnego: w dalszym ciągu rozporządzenie mówi o wyborach, w których tylko charakter bez plamy i uzdolnienie uwzględniane być powinny, a nie interesa prywatne. W końcu jeszcze raz położono nacisk na potrzebę pogodzenia autonomii municypiów z rządem odpowiedzialnym, co jedynie zapewnić może trwałą konstytucyjną wolność kraju.

Względem rewizyi praw węgierskich z 1848 r. pisze augsburgska „Allgemeine Zeitung“. Mylnie by kto sądził, że negocyacye między koroną węgierską a Sejmem węgierskim, skończone już zostały przyjęciem elaboratu o traktowaniu spraw wspólnych. Sejm węgierski na zebraniu się swojem po świętach Wielkanocnych, przedewszystkiem innem wyrzuci lub poprawić będzie musiał trzy ważne punkta praw z 1848 roku a mianowicie usunięcie godności Palatyna, zniesienie a raczej niezaprowadzenie gwardyi narodowej i przyznanie rządowi prawa rozwiązania Sejmu nawet przed zawotowaniem budżetu. Są to punkta bardzo ważne, lecz zdaje się iż pod względem ich załatwienia rząd otrzymał właściwe przyrzeczenie ze strony większości sejmowej.“

Z Pesztu donoszą, że rząd wyznaczył sumę 86.000 złr. na zapłacenie liwerunków dla wojska dostarczonych przez gminy i mieszkańców komitatu Presburgskiego podczas ostatniej wojny i na częściowe wynagrodzenie szkód z powodu wojny poniesionych.

Na posiedzeniu parlamentu północno-niemieckiego dnia 15. b. m. marszałek oznajmił zaraz po otwarciu posiedzenia, że książę Czartoryski wstąpił do izby. (Posłowie polscy zajęli wszyscy swe miejsca.) Następnie zwraca uwagę, że z rozpoczęciem obrad końcowych wszystkie wniesione poprawki poparte być powinny przynajmniej przez 30 członków. Nasamprzód zabrał głos prezes komisarzy związkowych hr. Bismarck: Z ukończeniem obrad przedwstępnych nad projektem do konstytucyi byli reprezentanci rządów zmuszeni zasiągnąć dalszych upoważnień od swych dostojnych monarchów pod względem zmian przez parlament uchwalonych. Z wielkiem zadowolnieniem wyznaję, że rządy przychylają się do uchwał parlamentu, jeżeli się da osiągnąć porozumienie co do owych dwóch punktów, w których rządy upatrują przeszkodę w przyjściu do skutku konstytucyi. Uchwałami temi są postanowienia, tyczące się urządzenia armii i udzielenia dyet członkom parlamentu. Komisarze rządów związkowych przy rozpoczęciu rozpraw oznaczą te poprawki, które nie są na przeszkodzie w przeprowadzeniu konstytucyi. (Tu przechodzi mowca pojedyńczo poprawki, na które rządy się zgadzaja.) Lista mowców do rozpraw jeneralnych została ustanowiona. Za projektem w brzmieniu takiem, jaki przyjął parlament w obradach przedwstępnych, zapisali się do głosu posłowie: Reichensperger, Windthorst, Rohden, Carlowitz, Hennig, Lasker, Dautzenberg, Kleinsorgen i Kitz; przeciwko Waldeck, Runge, Groote, Bouness, Duncker (z Berlina), Braun (z Plauen) Schulze i Wigard. Nasamprzód zajął głos poseł Reichensperger i przemawiał za przyjęciem w niezmienionem brzmieniu projektu tak jak go uchwalił parlament w przedwstępnych obradach. Hr. Bismarck odpowiada, że gdyby się udało preopinantowi przeprowadzić w izbie swe zapatrywania, onby musiał prosić króla o zwolnienie go z urzędu, gdyż nie byłbym w stanie przeprowadzić dzieła rozpoczętego. Poseł Waldek przemawiał przeciwko projektowi, domagając się odpowiedzialnego ministerstwa. Koniec rozpraw jeneralnych przyjęto. Przed rozpoczęciem obrad specyalnych przystąpiła izba do uchwały nad następującym wnioskiem posłów Carlowitza i Bockum-Dolffs: „projekt do konstytucyi dla Związku północno-niemieckiego przyjąć bez dalszych zmian i dodatków tak, jak go uchwalono przy obradach przedwstępnych parlamentu.“ Marszałek oświadcza, że obrady nad pomienionym wnioskiem jedynie wtedy rozpocząć się mogą, jeżeli nikt sprzeciwiać temu się nie będzie. Ponieważ jednakże członkowie konserwatywni i centrum przeciwne jest tym obradom, przeto wniosek tem samem jest usuniętem. Przystąpiono do obrad specyalnych. Nagłówek i wstęp do projektu przyjęto bez rozpraw. Do artykułu pierwszego podali posłowie duńscy poprawkę, za którą prócz wnioskodawców nikt nie powstał. Bez rozpraw przyjęto zatem artykuły 1, 2 i 3, tak samo artykuły 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 i 11 po odrzuceniu podanych poprawek. Kwestyę dyet rozstrzygnięto według myśli rządu; kilkudziesięciu posłów, którzy przy obradach przedwstępnych głosowali za przyznaniem dyet posłom do parlamentu, dziś odstąpili od pierwotnego swego zapatrywania i głosowali za poprawką posła Arnima, orzekającą, że posłowie do parlamentu dyet pobierać nie będą. Obrady doprowadzono aż do artykułu 60, poczem odroczono posiedzenie.

Z Darmsztadu donoszą na drodze telegraficznej: Pomiędzy Prusami a w. księstwem Heskiem zawarto konwencyę wojskową na wzór konwencyi prusko-saskiej. Ratyfikacye mają niebawem nastąpić. Heska dywizya tworzyć będzie część korpusu 11 armii związkowej.

W Hanowerskiem odbyto w tych dniach rewizyę u kilku mieszkańców; byłego hanowerskiego radcę legacyjnego Lumé de Luine, który zamierzał udać się do Wiednia do króla Jerzego, zatrzymała policya.

Odnośnie do rozmaitych wiadomości o uzbrojeniach Prus donoszą z Berlina z autentycznego źródła, że oprócz rozpoczętego w przeszłej jesieni a obecnie ukończonego rozszerzenia organizacyi wojska liniowego i landwery, która to organizacya konieczną się stała z powodu powiększenia terytoryum pruskiego, obecnie rząd niewydaje żadnych szczególnych wojskowych zarządzeń. Twierdze nadreńskie dotychczas niebyły armowane, od fabryk karabinów nieżądano niezwyczajnych robót, zapas karabinów iglicowych był taki, że wystarczał na zwykłe potrzeby.

„Französische Correspondenz“ pisze o kongresie pokoju: Mówią, iż Król pruski w dn. 17. maja Cesarza Napoleona w Paryżu odwiedzić ma. Pomimo tego uzbrajania postępują ciągle prawie pod oczami publiczności. Wiadomość przez „Avenir National“ podaną o przywróceniu szóstych i siódmych kompanii w pułkach liniowych, potwierdzają i z innej strony. Marszałek Niel spodziewa się, iż tym sposobem podniesie siłę armii do 600.000 ludzi.

Przybycie księcia Grammonta do Paryża nie jest wcale w związku z polityką. Książe zwykł święta wielkanocne przepędzać w Paryżu, tego zaś roku odbiera syna jednego z konwiktu. Że zaś podróż księcia Grammonta nie ma nic wspólnego z polityką, że nie ma wcale mowy o negocyacyach względem przymierza z Austryą dowodzi tego i ta okoliczność, iż książę Grammont do dn. 15. kwietnia nie widział się z księciem Metternichem, dla którego przywiózł depesze. Gdyby się poważne sprawy traktować miały, to obadwaj dyplomaci byliby się wcześniej spotkali.

W sprawie luxemburgskiej wielka panuje niejasność. Rzecz wyjaśni się dopiero po ukończeniu negocyacyi dyplomatycznych. „La France“ potwierdza obiegające pogłoski o spodziewanem pokojowem załatwieniu kwestyi luxemburgskiej, dodając iż dwa mocarstwa (Anglia i Austrya?) wystąpiły z tem pośrednictwem. „Możemy śmiało powiedzieć“ powiada „la France“ iż pośrednictwo to przyjęte zostało w owym duchu umiarkowania, który naszą politykę cechuje, że i w Berlinie p. Bismark okazuje więcej pokojowego usposobienia niż po tonie głównych jego organów spodziewać się było można. Zapewniają nawet, iż łagodniejszy ton, jaki od dwóch dni w dziennikach berlińskich dostrzedz można, wpływowi p. Bismarka przypisać należy. Negocyacye które się obecnie zawiązały, toczą się bardzo żywo, i można mieć nadzieję, iż gabinety w kwestyi luxemburgskiej

bezpośrednio interesowane, w krótce właściwe powezmą postanowienie. Jeżeli podstawy ku ostatecznemu porozumieniu się proponowane. przez Francyą. Prusy i Holandyą przyjęte zostaną, to reszta byłaby tylko dyplomatyczną formalnością."

Uzbrojenia tymczasem nie ustają. Do „Avenir national" piszą z Lugdunu: „Od kilku dni ładują na tutejszym dworcu ogromną ilość kul, haubic, dział i t. d. W kilku godzinach zapełniono 20 wagonów. Działa, wysełają demontowane, pakują je w wozy hermetycznie zamknięte, tak iż w drodze nic dostrzedz nie można." Drugi list z Lugdunu pisze: „Cały nasz materyał wojenny wysłany został ku wschodowi. Cała artylerya wymaszerowała. W czterech dniach wysłano z Lugdunu 175.000 nabojów. Wszystkie lawety oblężnicze i plany wysłane ztąd zostały, konie żandarmskie rekwirowano dla jazdy. Organizują się pułki według rozkazu z Paryża przybyłego. Każdy pułk powiększony jest o dwie kompanie. Mówią też o reorganizacyi artyleryi, która o $1/3$ część pomnożona być ma, lecz pod tym względem nie ma jeszcze nic urzędowego."

Dyplomatyczny rozwój sprawy luxemburgskiej robi bardzo powolne postępy, a milczenie dzienników berlińskich co do zwrotu pokojowego, z Paryża zapowiedzianego, nie wzmacnia wiary w zwrót takowy.

Ostatnie wiadomości z Paryża są też mniej pokojowe. Już to ze ostry artykuł Changarniera w „Revue des deux mondes" mógł być telegrafowany, pokazuje, iż w Paryżu nie mają zamiaru uspokojenia Niemiec.

Podwyższenie taxy wykupu od wojska, o czem „Monitor" donosił, nie zdradza też wcale pokojowych zamiarów. Pogłoski o francusko-skandynawskiem przymierzu są w prawdzie przedwczesne, ta jednak okoliczność, iż w Stokholmie zawotowano $1\frac{1}{2}$ miliona talarów na zakupno nowych karabinów dowodzi, iż północ gotuje się na wszelkie ewentualności.

Według dzienników berlińskich w sprawie luxemburgskiej nic się dotąd nie stało, coby dla sprawy tej otwarło inną drogę załatwiynia krom drogi dyplomatycznej. W chwili obecnej mocarstwa które traktaty z roku 1839 podpisały, znoszą się między sobą co do prawa pruskiego trzymania załogi w Luxemburgu. Francya powołuje się na to, iż prawo takowe Prusom dla tego jedynie przyznane zostało, iż Luxemburg był twierdzą związku niemieckiego. Prusy powołują się zać na intencye, które kongres wiedeński spowodowały do ogłoszenia Luxemburga twierdzą związkową. Traktaty z roku 1839 intencyi tych osłabić nie mogą, traktaty te chciały jedynie dołączyć do obrony granic niemieckich obronę belgijskiej neutralności.

Faza dyplomatyczna, w którą sprawa luxemburgska obecnie wstąpiła, usuwa na teraz obawę gwałtownego starcia między Francyą a Prusami. Na to się wszystkie dzienniki zgadzają. Teraz, powiada „Siecle", namiętności uspokoić się mogą, tedy zaś i rządy zastanowić się mogą nad skutkami swego postanowienia. Ton półurzędowych dzienników francuskich jest w ogóle bardzo ostrożny i umiarkowany, a nawet i dzienniki pruskie, z wyjątkiem może „Weser Zeitung" wstrzymują się od wszelkiego doniesienia. Tak więc sprawę luxemburgską uważać można jako odroczoną, przynajmniej o tyle o ile dyskusyi polityków dotyczy.

„Constitutionnel" zaprzecza alarmującej pogłosce „Timesa" w sposób następujący: „Według wiadomości w „Timesie" z dnia 11. kwietnia podanej ministrowie mieli wieczorem pod prezydencyą cesarza posiedzenie, które się aż do późnej nocy przeciągło, i na tem posiedzeuiu miała być mowa o wystósowaniu ultimatum do Prus. Fakt ten jest nieprawdziwy. Nie było żadnego posiedzenia ministrów w niezwykłej godzinie, nie mogło więc żadne posiedzenie przeciągnąć się aż do nocy. Nie było nigdy mowy o ultimatum. Żałować wypada, iż tak znakomity dziennik jak „Times" tak niedokładne miała korespndencye."

„Patrie" pisze: Stan negocyacyi dyplomatycznych w sprawie luxemburgskiej ma być następujący: Trzy wielkie mocarstwa, które traktaty z roku 1839 podpisały, zajmują się urzędownie tą kwestyą i starają się z wyłączeniem Francyi, Prus i Holandyi o wyszukanie sposobu załatwienia, któryby proponowany być mógł, jak tylko sposób takowy wynaleziony będzie rządy angielski, rosyjski i austryacki zdania swe podadzą do wiadomości gabinetów w Paryżu, Berlinie i Hadze i dopiero w ten czas rozpoczną się właściwe negocyacye które doprowadzić mają do ostatecznego załatwienia kwestyi luxemburgskiej.

Obecność króla belgijskiego w Paryżu i przyjęcie, jakiego monarcha ten, mimo że najściślejsze zachowuje incognito, doznaje w sferach dworskich, daje powód do różnych domniemywań. Chodzi podobno o odstąpienie księstwa luxemburgskiego i fortecy na rzecz Belgii. Myśl tę podać miała Anglia a cesarz Napoleon miał się zgodzić na taką kombinacyę.

Na posiedzeniu włoskiej izby deputowanych z d. 13. b. m. złożony był projekt do prawa względem przyjęcia traktatu pokoju między Austryą a Włochami zawartego. Corte mówił przeciwko art. 16. odnoszącemu się do umieszczenia w wojsku włoskiem oficerów esteńskich, parmeńskich, lombardzkich i burbońskich, nie wystąpił jednak z formalnym wnioskiem. Zapomniał się do tego stopnia, iż oficerów tych, ponieważ dotąd nie dali dowodu przywiązania swego do Włoch, nazwał zdrajcami. Arrivabene dziwi się, iż nie zostały odstąpione pałace ambasadorów austryackich w Rzymie i w Konstantynopolu i że pałac książęcy w Mantui pozostał własnością Cesarza Franciszka Józefa. Damiani mówi o artykule 18. i o prawie Włoch do aktów z archiwów zabranych. Miceli jest zdania, żeby ministrowie, którzy podczas wojny Włochami rządzili i jenerałowie, co wojska komenderowali, do odpowiedzialności pociągnieni byli, poprzednio jednak żąda złożenia traktatów przymierza z Prusami, które to traktata nieszczęściem nazywa.

Prezes rady ministrów protestuje przeciwko tym słowom; nabycie Wenecyi nie można nazwać nieszczęściem, odmawia złożenia tajnego traktatu z Prusami, dziś bowiem idzie o traktat pokoju między Austryą a Włochami. Cairoli, jeden z członków przemawia za tym traktatem, lecz wyraża przy tej sposobności sympatye swoje dla kraju trydenckiego. Włochy nie powinny się wiązać w wewnętrznej swej polityce, lecz zostając zawsze wiernemi zasadzie narodowości, powinny przedewszystkiem zajmować się wewnętrznemi swojemi sprawami. Referent Torrigioni żąda niektórych wyjaśnień co do amnestyi przez Austryę wydanej, na co Ratazzi zapewnił, iż obecny rząd austryacki wydał najrozleglejszą amnestyę i nikogo ścigać nie będzie za czyny popełnione przed zawarciem traktatu. Traktat następnie 182 głosami przeciwko 25 przyjęty został.

„Opinione" chwali umiarkowanie i takt izby deputowanych przy dyskusyi nad traktatem pokoju, żałuje wprawdzie, iż traktat pozostawił jeszcze w posiadaniu Austryi terytorya z ludnością włoską, sądzi jednak, iż dalszego sprostowania granic spodziewać się nie można przy pomyślnych okolicznościach, zwłaszcza iż tego wzajemne interesa Austryi i Włoch wymagają. „Czas wojen narodowych przeminął i rozpoczął się czas przyjacielskich stosunków z Austryą, zapewniających rozwój obustronnych obrotów handlowych." „Opinione" donosi zarazem, iż negocyacye względem zawarcia traktatu handlowego między Włochami a Austryą żwawo postępują.

P a r l a m e n t w ł o s k i odroczył się do 24. b. m. Senat przyjął dnia 16. b. m. traktat pokoju z Austryą większością 71 głosów przeciw 3.

Z F l o r e n c y i donoszą do „Dziennika poznańskiego": Tonello powrócił tu z Rzymu, doprowadziwszy do szczęśliwego rezultatu rokowania co do spraw kościelnych. Zgodzono się obustronnie na osoby, które na pierwszym konsystorzu zostaną zamianowane na wszystkie dotąd wakujące jeszcze biskupstwa włoskie. Oprócz tego wyjednał on u rządu papiezkiego zniesienie wizy paszportowej dla osób przejeżdżających przez państwo kościelne bez zatrzymywania się i transito dla towarów. Po świętach Tonello udaje się na powrót do wiecznego miasta, dla zawarcia traktatu handlowego, na pierwsze podstawy, którego miano się już zgodzić. Przy tem ma on nadzieję wyjednania urzędowego przyzwolenia Papieża na sprzedaż dóbr duchownych we Włoszech. w sposób mniej więcej projektowi Scialoja-Borgati odpowiedni. Konwencya dozwalająca wojskom włoskim wkraczać na terytoryum papiezkie, w promieniu sześciomilowym, dla ścigania rozbójników, i dająca takież samo prawo wojskom rzymskim na gruncie włoskim, radością napełniła pogranicznych mieszkańców, najbardziej teroryzowanych przez brygantów, którzy w ostatnich czasach ogromnie się rozzuchwalili i na siłach wzmogli, po całem państwie rzymskiem grasując i sam Rzym prawie w oblężeniu trzymając. Może też konwencya ta choć w części przynajmniej kraj od tej strasznej plagi uwolni.

Proces Persano do najwyższego stopnia zajmuje tu opinię publiczną. na posiedzenia sadu senackiego docisnąć sie niepodobna. Z zeznania dotychczas przesłuchanych wiarogodnych świadków, jako to kontradmirałów Vacca, Albini, kapitana szefa sztabu margrabiego Paulucci i innych, dobitnie się okazuje z jednej strony najwyższa nieudolność, aż do niedołęstwa posunięta, niedbalstwo graniczące z działaniem źle naumyślnie i tchórzostwo osobiste admirała, a z drugiej wykazują one straszny nieład, a po części i złodziejstwo panujące prawie w całym zarządzie marynarki, do takiego dochodzące stopnia, że do prawdy, gdyby nie dotykalne dowody, to trudnoby uwierzyć, aby w jakimkolwiek kraju europejskim, nie wyłączając nawet Turcyi, podobne rzeczy dziać się mogły.

W Hiszpanii żelazne rządy Narwaeza nie zostały w niczem złagodzone. Urzędowa „Gaceta" ogłosiła dekret królewski, według którego pięciu sędziów sądu wyższego z urzędu złożeni zostali, za to iż jako senatorowie głosowali za wnioskiem względem marszałka Serrano. Według tego wniosku wyrażono żal z powodu postępowania rzadu względem marszałka Serrano. Pan Gonzalez Bravo oświadczył deputowanym opozycyi, iż obecny system represyjny rządu dopóty trwać będzie, dopóki stronnictwa trwać będą w rewolucyjnej swej postawie.

Paryski „Monde" donosi z Mexyku pod dniem 25. lutego, że jenerał cesarski Miramon z 800 ludźmi zniszczył zupełnie 2000 korpus Aureliana Rivery i puścił się ku Matamoras w pogoń za dyssydentami. Mowa marszałka Bazaine w juncie miała wpłynąć stanowczo na postanowienie Cesarza. Z 4000 wojska opuścił stolicę i udał się ku północy dla prowadzenia wojny; walki jednak nic nie rozstrzygają, Juarez bowiem zalecił swoim jenerałom ograniczać się na podjazdach. Bądź co bądź Juarez może się przeliczyć, bo Marquez i Mejia znają lepiej ten sposób wojowania jak Francuzi. Bez tego i Miramon nie mógłby był tak szybko przerzucić wojsko z Mexyku do Zacatecas, aby śmiałym zamachem wyprzeć Juareza z ostatniego miasta. W trzy dni potem został wprawdzie napadnięty i pobity, ale to dlatego, ponieważ musiał rozdzielić swoje siły i zostawić 500 ludzi w Zacatecas. Otoczony przez dziesięćkroć liczniejszego nieprzyjaciela, opuszczony przez własnych żołnierzy, ledwie z 30 towarzyszami zdołał uratować się ucieczką. w tydzień jednak potem pojawił się znowu z 800 ludźmi i pobił Riverę. Zresztą panuje w kraju anarchia. Negrete przeszedł na stronę Ortegi, który obecnie znajduje się w niewoli u Juareza. Cortina i Treviero ogłosili się neutralnymi.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

W piewszej połowie b. m. były następujące ceny zboża i innych artykułów na targach w miasteczkach:

	Miejsce targu:									
	Husiatyn		Probuzna		Kopyczyńce		Chorostków		Podhajce	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	3	50	3	50	3	40	3	40	4	10
„ żyta	2	25	2	25	2	.	2	.	2	40
„ jęczmienia . .	2	.	2	.	1	50	1	50	1	50
„ owsa	1	.	1	.	1	.	1	.	.	85
„ hreczki	3		3	.	2	50	2	50	2	90
„ kukurudzy . . .	2	70	2	70	2	70	2	70	2	80
„ ziemniaków . .		80	.	80	.	60	.	60	1	.
Cetnar siana	1	40	1	40	1	30	1	30	1	50
„ wełny	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nas. koniczu	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	8	50	.		.	.	.	.	6	.
„ „ miękkiego	.	.	.	.	.	.	.	.	.	10
Funt mięsa wołow.	.	10	.	10		10	.	10	.	.
Mas okowity . . .	.	.	.	.	.		.	.	.	.

Nowo zaprowadzona w Zakładzie dublańskim rolniczym instytucya examinów z prywatystami, t. j. praktykantami gospodarstwa wiejskiego, którzy nauk w rzeczonym Zakładzie nie pobierali weszła w roku bieżącym pierwszy raz w życie. W oznaczonym na ten cel terminie w dniu 4. kwietnia zgłosił się do examinu tego jeden kandydat p. J a k ó b C i s z k i e w i c z, który ukończywszy w r. 1845 szkoły gymnazyalne, od tego czasu trudni się nieprzerwanie gospodarstwem wiejskim, i poddał się examinowi z chowu źwierząt domowych. rolnictwa i ekonomii gospo-

darskiej. Komisyę examinacyjną składali pełniący obowiązki dyrektora Zakładu dublańskiego, dotyczący profesorowie fachowi, oraz dwaj delegaci komitetu c. k. Towarzystwa gospod. galic. Examin odbywał się, co do części teoretycznej w kancelaryi Zakładowej, co do części praktycznej w krowiarni, w owczarni i w magazynie sprzętów i machin rolniczych, i trwał od 11tej rano do 7mej wieczór z jednogodzinną przerwą podczas obiadu. Kwestye stawiane kandydatowi to przez profesorów dotyczących, to przez delegatów komitetu obejmowały najważniejsze przedmioty examinowanych nauk, uwzględniając szczególnie teraźniejsze stosunki krajowe. Rezultat examinu był w ogólności zupełnie zadawalniający: kandydat udowodnił we wszystkich examinowanych naukach znajomość zupełnie dostateczną, w owczarstwie znajomość dostateczną.

Z komitetu c. k. Towarzystwa gospod. galic.

Lwów, dnia 15. kwietnia 1867.

Kronika.

(Nabożeństwo.) W poniedziałek Wielkanocny odprawione będzie o godzinie $9\frac{1}{2}$ w kościele OO. Dominikanów nabożeństwo na intencyę tutejszego Stowarzyszenia czynnej miłości bliźniego, przyczem dyletanci i członkowie tego Stowarzyszenia pod dyrekcyą p. Alojzego Bieńkowskiego wykonają wielką mszę utworu Marjana Signio z textem polskim.

(Pożary.) W Zamku, w powiecie Rawskim, dnia 13go b. m. spaliły się 2 domy włościańskie z budynkami gospodarskiemi i 5 sztuk trzody. Szkoda wynosi 600 złr. Ogień miał powstać przez nieostrożność. W Glińsku, w powiecie Żółkiewskim, dnia 15go b. m. spaliło się 12 domów włościańskich.

(Nieszczęsne wypadki.) Piotr Smoleń, wysłużony żołnierz, wpadł dnia 5go b. m. przez własną nieostrożność do szybu naftowego w Libuszy, w powiecie Gorlickim, i poniósł śmierć.

W Roznoszycach, w powiecie Zbaraskim, znaleziono dnia 6go b. m. na polu zwłoki nieznajomego włościanina bez oznak morderstwa lub samobójstwa.

Ostatnia poczta.

Berlin, 17. kwietnia. Przy uroczystem zamknięciu parlamentu północno-niemieckiego było obecnych bardzo wielu deputowanych, między nimi Królewicz Fryderyk Karol. Lewicę reprezentowali tylko Becker i Schraps. W loży dla dyplomatów byli obecni posłowie Anglii, Rosyi, Danii i Holandyi. W loży dworskiej zajęła miejsce Królowa z małżonką następcy tronu i jej najstarszym synem. Gdy Król przybył prezydent Simson wzniósł okrzyk na cześć jego jako protektora związku. Ustępy mowy tronowej o Niemczech południowych i zabezpieczeniu pokoju wywołały okrzyki. Po mowie tronowej Bismark w imieniu rządów związkowych zamknął sesyę. Pełnomocnik saski Friesen wzniósł okrzyk na cześć Króla pruskiego.

Zapewniają, że wybory do parlamentu odbędą się w lecie a ciało prawodawcze zbierze się we wrześniu.

Berlin, 17. kwietnia. „Nordd. Allg. Ztg.“ dowiaduje się z niezawodnego źródła, że wszystkie doniesienia dziennikarskie o oświadczeniach dyplomatycznych Prus i Francyi względem Luxemburga są bezzasadne. W ostatnich czasach nie było żadnych negocyacyi dyplomatycznych. Sprawa jest w zawieszeniu.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 18. kwietnia.

Hotel europejski: PP. Bernatowicz Ludw., z Rosyi. — Sabajdakowski Fran., z Zażaliniec. — Zawadzki Mich., z Bełzca.

Hotel angielski: Hr. Dzieduszycki Alex., z Izydorówki. — Hr. Zamojski Szcz., z Wysocka. — Gruszecki Jan, z Wasylowa.

Hotel Langa: Saly Wład., c. k. pułkownik, z Gródka. — Fargas Winc., c. k. podpułkownik, z Hruszowa. — Sperl Jan, c. k. porucznik, z Tarnopola.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 18. kwietnia.

PP. Hr. Dzieduszycki Alex., do Izydorówki. — Br. Gostkowski Ant., do Czyżowic. — Falkowski Michał, do Głuchowa. — Horodyski Rud., do Wasylkowic. — Halimka Alex., do Chlopiatyna. — Jaworski Józef, do Jajkowic. — Obertyński Kaz., do Udnowa — Ustrzycki Wal., do Zamiechowa. — Pietrzycki Mar., c. k. podporucznik pens., do Rawy.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 18. kwietnia.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	''' 321.81	+ 1.8	80.0	zach. sł.	10
2. god. po poł.	324.04	+ 3.6	85.7	„ „	10
10. god. wiecz.	325.58	+ 1.0	71.2	„ „	4

W nocy śnieg 25'''.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs Lwowski.

Dnia 18. kwietnia

		gotówką zł.	c.	towarem zł.	c.
Dukat holenderski	w. a.	6	15	6	23
Dukat cesarski	„	6	19	6	25
Półimperyał zł. rosyjski	„	10	73	10	86
Rubel srebrny rosyjski	„	1	95	2	04
„ papierowy rosyjski	„	1	70	1	72
Talar pruski	„	1	94	1	97
Polski kurant i pięciozłotówka	„	—		—	
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	75	83	76	67
„ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	79	63	80	47
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	67	42	68	33
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	67	67	68	67
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	205	67	208	83
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej		174	—	177	67

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 16. kwietnia.

1. Dług publiczny.

A. Państwa. (Za 100 zł.)	pien.	towar.
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	68 40	68.60
od kwiet. do października po 5%	68 20	68.30
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	75 50	76 50
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki.) zwrotna w 27 latach po 5%	80 —	80.50
Metaliki po 5%	57 40	57 50
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	137 50	138 50
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	136 50	137 50
Przez. do wyl. z r. 1854	74 —	75.—
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	82 20	82 40
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	88 25	88 50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	75 30	75 50
Renty Como po 42 lir. aust.	17.25	17.75
B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.		
Niższej Austryi	86.—	87.—
Czech	88.—	—.—
Węgier	70 50	71 25
Galicyi	67. —	68.50
Siedmiogrodu	65.75	66 50
Bukowiny	65.75	65 50
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	98 —	98 50

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego	708.—	710.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	170.50	170.70
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	610.—	612.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	91.50	92.—
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1622.—	1625.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	199.60	199.80
Połud. kolei pańsl., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	196 —	197.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	130.50	131.—
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	211 25	212.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zl. w. a. w srebrze (20 f. s.)	176.—	176 50
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	467.—	468.—

3. Listy zastawne.

	(za 100 zł.)	
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	90.—	90 25
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	75.50	76 50
Węgier. Towar. ziemskie. po $5\frac{1}{2}$%	86 50	87.—
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	104.—	105.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	91.50	92.—
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	89.—	90.—
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	93.—	98 50

5. Losy.

	(za sztukę.)	
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	123.50	124.—
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	86.—	88.—
Poż. Tryc. po 100 zł. m. k.	115.—	—.—
„ „ po 50 zł. w. a.	52.—	—.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	25.50	26.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	85.—	90.—
Salma „ 40 „ „	30.—	31.—
Palffiego „ 40 „ „	25.—	26.—
Clarego „ 40 „ „	25.50	26.—
St. Genois „ 40 „ „	23.—	24.—
Windischgrätza 20 „ „	17.—	18.—
Waldsteina 20 „ „	22.—	23.—
Keglevicha „ 10 „ „	14.25	14.75
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	11.50	12.—

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	110.—	110 50
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	110 30	110.50
Hamburg za 100 M. B.	98.—	98.25
Londyn za 10 ft. szt.	131.50	131.90
Paryż za 100 fr.	52.30	52.40

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	6.18	6.20
detto. pełnej wagi	6.18	6.20
Korona	—.—	—.—
20frankówka	10.50	10.51
Rosyjski imperyał	10.78	10.80
Talar związkowy	1.94	1.95
Srebro	129.25	129.75
Kurs korony w c. k. kasach	17 zł.	36 c.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 18. kwietnia.

	złr.	kr.
5% Metaliki	57	—
5% pożyczka narodowa	68	10
Losy z 1860 roku	80	40
Akcye banku wiedeńskiego	706	—
„ „ kredytowego	165	60
Londyn, 10 funtów szterlingów	132	20
Srebro	130	—
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	6	23

DZIENNIK URZĘDOWY.

(723) **Obwieszczenie.** (2)

Nro. 20573. C. k. sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia niniejszem, iż Stanisław Kot inwalid patentowany wojsk austryackich i gospodarz gruntowy pod Nrem. 18 w Jodłówce ad Szczepanowice powiatu Tarnowskiego na dniu 8. stycznia 1860 w nocy przez grożący załamaniem lód na Dunajcu się przeprawiał, że w miejscu niebezpiecznem o pomoc wołał, na którem to miejscu dnia następnego lód załamanym znaleziono, o nim zaś dotąd żadna wiadomość nie doszła.

Wzywa się zatem wszystkich, którzyby o życiu lub o okolicznościach śmierci tegoż Stanisława Kota towarzyszących jaką wiadomość mieli, aby o tem albo c. k. sądowi obwodowemu lub też ustanowionemu kuratorowi p. adwokatowi Drowi. Grabczyńskiemu w przeciągu jednego roku donieśli, gdyż po upływie tego czasu przystąpi się do uznania Stanisława Kota za umarłego.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 7. marca 1867.

(716) **Ogłoszenie konkursu.** (2)

Nr. 3484. W szpitalu powszechnym we Lwowie ma być obsadzona posada lekarza prymaryusza przy oddziale obłąkanych o rocznej płacy 630 złotr. wal. austr. z dodatkiem na fiakra w rocznej kwocie 63 złotr. wal. austr.

Ubiegający się o tę posadę mają wnieść swoje podania do końca miesiąca maja 1867 do Dyrekcyi szpitalu powszechnego we Lwowie bezpośrednio, lub jeśli są już teraz w służbie publicznej, przez swoją władzę przełożoną i w tych podaniach wykazać:

1. Wiek, stan i miejsce urodzenia;
2. ukończone nauki szkolne i nabyte inne wiadomości, uzyskany stopień akademicki i dotychczasowe zatrudnienie, tudzież znajomość języków krajowych;
3. czyli i z którymi urzędnikami krajowymi są w pokrewieństwie lub powinowactwie i w jakim stopniu?

Wyżej wspomniona roczna płaca wraz z dodatkiem na fiakra wypłacaną będzie od dnia złożonej przysięgi służebnej w równych miesięcznych ratach z góry.

Nowo wstępujący w służbę krajową otrzyma nominacyę na stałą posadę dopiero po upłynionym roku, i to w tym tylko razie, jeżeli w ciągu tej prowizorycznej rocznej służby, wszelkim warunkom służby odpowiedział (§. 14. ustanowy służby krajowej.)

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi i Wielkiego Księstwa Krakowskiego.

We Lwowie, dnia 9. kwietnia 1867.

(711) **Edykt.** (1)

Nro. 5197. C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie niniejszem z życia i miejsca pobytu niewiadomemu p. Eugeniuszowi hr. Koziobrodzkiemu wiadomo czyni, że p. Antoni hr. Golejewski przeciw temuż o wykreślenie ze stanu biernego dóbr Harasymowa $\frac{5}{6}$ części sumy 3084 złr. $10\frac{1}{4}$ kr. m. k. z większej sumy 22.988 złr. 40 kr. w. w. pochodzącej, pozew wydał, który uchwałą z dnia 30. lipca 1866 do l. 13349 do ustnego postępowania z terminem na dzień 23. października 1866 o 10tej godzinie przed południem zadekretowany został.

Wspomnionemu z miejsca pobytu niewiadomemu ustanawia się p. adwokat Dr. Skwarczyński z zastępstwem p. adwokata Dra. Dwernickiego za kuratora, oraz wzywa się tegoż, by temuż kuratorowi potrzebne dowody nadesłał, lub też temu sądowi innego kuratora wskazał, albo też innego sobie obrońcę obrał i tego sądowi oznajmił.

Stanisławów, dnia 1. kwietnia 1867.

(697) **Concurs-Ausschreibung.** (3)

Nro. 610. Zur Wiederbesetzung der bei dem Lemberger k. k. Oberlandesgerichte erledigten Raths-Dieners-Stelle, mit dem Jahresgehalte von 420 fl. öst. W. wird hiemit der Concurs mit der Frist von 4 Wochen, vom Tage der dritten Einschaltung im Amtsblatte der Lemberger Zeitung gerechnet, ausgeschrieben.

Bewerber um diese Stellen haben ihre geschäftsordnungsmäßig eingerichteten Gesuche an das Oberlandesgerichts-Präsidium in Lemberg zu überreichen.

Lemberg, am 4. April 1867.

(732) **Kundmachung.** (1)

Nro. 882. Von Seite der k. k. Genie-Direction wird bekannt gemacht, daß wegen Verpachtung der Marketänderei in der Maler-, Trompeter- und Arsenal-Caserne auf die Zeit vom 16. Mai d. J. und eventuell vom Tage der Uebernahme bis Ende December 1870 eine Offertverhandlung am 30. April 1867 um 10 Uhr Vormittags in der k. k. Militär-Bau-Verwaltungskanzlei (Nr. 116, Domherrngasse) wird abgehalten werden, allwo die schriftlichen, versiegelten Offerte schon früher, spätestens aber bis zur vorbesagten Stunde zu überreichen sind.

Die detailirten Bedingnisse können täglich zu den gewöhnlichen Amtsstunden in der obgedachten Kanzlei eingesehen werden, daher hier nur die wesentlichsten, auf die Verhandlung Bezug habenden Bedingungen angegeben werden:

1. Für die Ausübung des Marketändereigeschäftes (in allen drei Casernen zusammen genommen) ist zur Sicherstellung des hohen Aerars eine Caution von 50 fl. zu erlegen und dem Offerte beizuschließen.

2. Muß ein jedes mit einer 50 kr.-Stempelmarke versehene Offert mit dem Zeugnisse über die Solidität und Unternehmungsfähigkeit des Offerenten zur Uebernahme dieses Geschäftes belegt sein.

3. Der Anbot des jährlichen Pachtzinses ist in Ziffern und Buchstaben deutlich anzugeben.

4. Dem Offerte muß die Erklärung beigefügt sein, daß sich der Offerent den ihm bekannten, sowohl allgemeinen als speciellen Bedingungen in allen Punkten unterwerfen wolle.

5. Bei mehreren in Gesellschaft verbundenen Offerenten muß das Offert auch die Solidarverpflichtung dem hohen Aerar gegenüber enthalten.

6. Außer dem angebotenen Zinse hat der Ersteher die zur Reinigung der Zimmer, Gänge und Stiegen erforderlichen birkenen Kehrbesen und zwar:

Für die Maler- Caserne . 32 Stück monatlich,
" " Trompeter- " . 70 " "
" " Arsenal- " . 50 " "

dann die zur Fußboden-Waschung nöthigen Utensilien, als: Sand, Hadern und Strohkränze, eben so die Hadern zur Reinigung der jeweilig im Gebrauch stehenden Pilhal'schen Kochgeschiere beizustellen, und die äußere sogenannte ungeschlossene Beleuchtung der Gänge, Stiegen und Aborte, auf eigene Kosten zu besorgen.

Diese besteht in der Unterhaltung von
4 Stück ganznächtl. Lampen in der Maler-Caserne,
21 " " " " " Trompeter- "
6 " " " " " Arsenal- "

7. Nachträglich einlangende Offerte, oder solche, in denen der Anbot nicht klar und deutlich gestellt ist, oder in denen sich auf den Anbot anderer Offerenten bezogen wird, werden nicht berücksichtiget.

Krakau, am 16. April 1867.

(727) **Kundmachung.** (1)

Nro. 5815. Bis einschließig 1. Mai 1867 können bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Tarnow Offerten auf eine zwölfjährige Pachtung der Brzosteker Religionsfonds-Güter überreicht werden.

Die ausführlichere Ankündigung darüber so wie die Pachtbedingungen sind bei der Finanz-Landes-Direction in Krakau und bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Tarnow einzusehen.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Krakau, am 12. April 1867.

Obwieszczenie.

Nr. 5815. C. k. obwodowa Dyrekcya finansowa w Tarnowie przyjmuje do dnia 1go maja 1867 r. włącznie, oferty pisemne względem wzięcia w dzierzawę dóbr funduszu religijnego Brzosteckich na lat dwanaście.

Obszerniejsze obwieszczenie, warunki licytacyi i dzierzawy można przejrzeć w c. k. krajowej Dyrekcyi finansowej w Krakowie i w c. k. obwodowej Dyrekcyi finansowej w Tarnowie.

Z c. k. krajowej Dyrekcyi finansowej.

W Krakowie dnia 12. kwietnia 1867.

(730) **E d y k t.** (1)

Nr. 6228. C. k. sąd krajowy w Krakowie wiadomo czyni, iż na żądanie stron interesowanych przymusowa licytacya sumy 40.000 złp. w grubej srebrnej brzęcącej monecie zpn. na dobrach Prusy zahypotekowanej celem zaspokojenia sumy 2000 złr. w. a. zpn. p. Matyldzie hr. Koziebrodzkiej od p. Felixa Gaszyńskiego należącej na dniu 10. maja 1867 o godzinie 10. zrana w kancelaryi c. k. notaryusza p. Goebla pod warunkami edyktem z dnia 21. stycznia 1867 l. 23.583/866 w dzienniku urzędowym Nr. 38, 39 i 41 zamieszczonym ogłoszonemi przedsięwzięta będzie.

Kraków dnia 15. kwietnia 1867.

(715) **E d i c t.** (1)

Nro. 2342. Vom k. k. Kreisgerichte in Tarnopol wird hiemit bekannt gemacht, daß bei bereits erlangtem executiven Pfandrechte zur Einbringung der Wechselsumme von 178 fl. öst. W. sammt 6% Zinsen vom 2. Mai 1864, der Gerichtskosten von 5 fl. 87 kr. öst. Währ., der früheren Executionskosten von 3 fl. 37 kr. öst. W. und der gegenwärtigen Executionskosten von 9 fl. 91 kr. öst. W., die executive Feilbietung der zu Gunsten der Schuldnerin Taube Chuven ob der im Lastenstande der Realität der Eheleute Hersch und Rebeca Rozmarin Nr. 113-118 für Moses Chuven hypothecirten Summe von 600 S. R. inst. 18. pag. 204. n. 3 on. intabulirten Forderung von 600 Silber-Rubeln zu Gunsten des Gläubigers Schulim Landesberg in drei, am 24. Mai, 21. Juni und 18. Juli 1867, jedesmal um 9 Uhr Vormittags abzuhaltenden Terminen unter nachstehenden Bedingungen bewilligt und ausgeschrieben wird:

1. Zum Ausrufspreis wird der Nominalwerth der zu Gunsten der Taube Chuven intabulirten Summe von 600 Silber-Rubeln angenommen.

2. Jeder Kauflustige ist verbunden, 10% des Ausrufspreises, d. i. die Summe von 60 Silber-Rubeln als Angeld zu Händen der Licitations-Commission zu erlegen, welches dem Meistbietenden in den Kaufschilling ingerechnet, den übrigen aber nach der Licitation zurückgestellt werden wird.

Der Executionsführer wird vom Erlage des 10% Angeldes zwar nicht befreit, demselben jedoch freigestellt, gegen Intabulirung dieses Angeldes auf der feilzubietenden Forderung mitzubieten.

3. Der Bestbieter ist verpflichtet, den Kaufschilling sogleich nachdem der Bescheid, womit der diesfällige Licitationsact zur Wissenschaft des Gerichtes genommen sein wird, ihm zugestellt wird, gerichtlich zu erlegen, als sonst diese Summe auf Gefahr und Kosten des Käufers in einem einzigen Licitations-Termine veräußert und das Angeld zu Gunsten der Hypothekargläubiger für verfallen erklärt werden wird.

4. Die übrigen Licitationsbedingungen können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden und solche werden bei Beginn der Licitation Seitens der Licitations-Commission kundgemacht werden; — bezüglich der Steuern werden die Kauflustigen an das hierortige k. k. Steueramt gewiesen.

5. Sollte diese Summe in den ersten zwei Terminen nicht um den Ausrufspreis an den Mann gebracht werden können, so wird solche im dritten Licitationstermine unter dem Ausrufspreis um jeden Preis feilgeboten werden.

Von der bewilligten Feilbietung werden die Streittheile, Moses Chuven, Eigenthümer der mit der feilzubietenden Forderung belasteten Summe von 600 Silber-Rubeln; ferner die Hypothekargläubiger Eheleute Mechel und Neche Teichmann, Juda Wolf Steinwurzel, endlich alle diejenigen Hypothekargläubiger, welche nach dem 26. November 1866 an die Gewähr der feilzubietenden Forderung gelangen oder von der Feilbietung gar nicht oder nicht rechtzeitig verständigt werden sollten, durch den gleichzeitig in der Person des Hrn. Dr. Kozmiński mit Substituirung des Hrn. Dr. Delinowski bestellten Curator und durch Edict verständigt.

— Tarnopol, am 11. März 1867.

E d y k t.

Nr. 2342. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że po uzyskanym prawie egzekucyjnego zastawu w celu ściągnienia sumy wekslowej w kwocie 178 złr. a. w. wraz z procentami po 6 od sta od dnia 2. maja 1864, kosztów sądowych w kwocie 5 złr. 87 c. a. w., poprzednich kosztów egzekucyi w kwocie 3 złr. 37 c. a. w. i niniejszych kosztów egzekucyi w kwocie 9 złr. 91 c. a. w. przymusowa sprzedaż wierzytelności na rzecz dłużniczki Taube Chuven na sumie w stanie dłużnym realności małżonków Hersza i Rebeki Rozmarin l. 113/118 na rzecz Mojżesza Chuven zahypotekowanej w kwocie 600 rubli sr. wedle inst. 18. pag. 204. n. 3. on. zaintabulowanej w kwocie 600 rubli srebrnych — na rzecz wierzyciela Szulima Landesberga w trzech w dniach 24. maja, 21. czerwca i 18. lipca 1867, każdą razą o godzinie 9tej przed południem odbyć się mających terminach pod następującemi warunkami się rozpisuje:

1. Za cenę wywołania ustanawia się wartość nominalna zaintabulowanej na rzecz Tauby Chuven sumy w kwocie 600 rubli srebrnych.

2. Każden chęć kupienia mający ma 10% ceny wywołania, to jest: kwotę 60 rubli srebrnych jako zakład do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, któren to zakład najwięcej ofiarującemu w cenę kupna wrachowanym, innym zaś licytantom zaraz po licytacyi zwróconym zostanie.

Prowadzącego egzekucyę nie uwalnia się wprawdzie od złożenia zakładu, jednakowoż pozostawia mu się wolność po zaintabulowaniu powyższego zakładu na sprzedać się mającej wierzytelności brać udział w licytacyi.

3. Najwięcej ofiarujący obowiązanym będzie cenę kupna zaraz po doręczeniu mu uchwały, którą dotyczący akt licytacyi do wiadomości sądowej przyjęty zostanie, do sądu złożyć, ile że w razie przeciwnym powyższa suma na jego niebezpieczeństwo i koszt w jednym terminie licytacyi sprzedaną, a zakład na rzecz wierzycieli hypotekowanych za przepadły uznany zostanie.

4. Reszta warunków licytacyi mogą w tutejszosądowej registraturze być przejrzane, i takowe będą przy rozpoczęciu licytacyi ze strony komisyi licytacyjnej ogłoszone, względem podatków i ciężarów odsełą się chęć kupna mających do tutejszego c. k. urzędu podatkowego i urzędu ksiąg gruntowych.

5. Gdyby przy dwóch pierwszych terminach powyższa suma za cenę wywołania sprzedaną być nie mogła, na ówczas takowa przy trzecim terminie licytacyi także niżej ceny wywołania za jaką bądź cenę sprzedaną będzie.

O dozwolonej sprzedaży zawiadamiają się strony spór wiodące, Mojżesz Chuven, właściciel sumy wierzytelności sprzedać się mającej obciążonej w kwocie 600 rubli srebrnych, dalej wierzyciele hypoteczni, mianowicie: małżonkowie Mechel i Neche Teichmann, Juda Wolf Steinwurzel, nareszcie wszyscy ci wierzyciele hypoteczni, którzyby po dniu 26. listopada 1866 do zabezpieczenia sprzedać się mającej wierzytelności weszli, lub którzyby o niniejszej licytacyi całkiem lub wcześnie zawiadomieni być nie mogli, przez kuratora w osobie p. adwokata Dra. Koźmińskiego z substytucyą p. adwokata Dra. Delinowskiego ustanowionego i przez niniejszy edykt.

Tarnopol, dnia 11. marca 1867.

(666) **E d y k t.** (2)

Nro. 587. C. k. sąd obwodowy Rzeszowski niniejszem wiadomo czyni, że dla Judy Elsnera z życia i pobytu niewiadomego celem uwiadomienia tegoż o zapadłej uchwale intabulacyjnej z 9. marca 1867 do l. 587, dozwalającej intabulacyę Michała Plapingera jako właściciela części realności pod Nrem. 85 w Rzeszowie położonej, postanowił p. adwokata Geislera za kuratora, zaś p. adwokata Reinera jego substytutem z poleceniem, aby praw nieobecnego Judy Elsnera bronił.

Rzeszów, dnia 9. marca 1867.

(700) **Ogłoszenie.** (2)

Nro. 149. C. k. sąd powiatowy w Krzeszowicach podaje do wiadomości, iż w dniu 4. maja 1867 o godzinie 10tej rano w Bolechowicach wydzierżawiony zostanie na lat 6 przez publiczną licytacyę młyn z gruntami do spadku po Jakóbie Kruku należący.

Wadyum wynosi 100 zł., a bliższe warunki i opis realności są w registraturze sądowej do przejrzenia.

Krzeszowice, dnia 10. kwietnia 1867.

(710) **Ankündigung.** (3)

Nro. 521. Zur Veräußerung des gemauerten Speichers in Kałusz sammt dem dabei befindlichen Gartengrunde vom 480 Quadr.-Klft. im Ausrufspreise von 4661 fl. 22 kr öst. W. wird eine neuerliche Licitation auf den 24. April l. J. ausgeschrieben und in der hierortigen Cameral-Wirthschaftsamts-Kanzlei abgehalten werden; wozu Kauflustige versehen mit einem 10percentigen Vadium hiemit eingeladen werden.

Der Käufer hat den dritten Theil des Kaufschillings binnen vier Wochen nach erhaltener Verständigung über die Annahme seines Anbotes, den Rest dagegen binnen drei Jahren in halbjährigen gleichen Raten gegen halbjährige vorhineinige 5% Verzinsung zu erlegen.

Es werden auch Anbote unter dem Fiscalpreise und schriftliche mit dem 10% Vadium belegte Offerten bis 6 Uhr Abends, Tags vor dem Licitations-Termine bei dem Vorsteher des Cameral-Wirthschafts-Amtes angenommen werden.

Die sonstigen Licitationsbedingnisse können jederzeit hieramts eingesehen werden.

Vom k. k. Cameral-Wirthschaftsamte.

Kałusz, am 10. April 1867.

(702) **E d i k t.** (3)

Nr. 3069. Vom k. k. Bezirksgerichte Buczacz wird bekannt gemacht, daß zur Vornahme der vom k. k. Kreisgerichte Stanislau unterm 31. October 1866 Zahl 14587 bewilligten executiven Feilbietung der, der Johanna Kreisa gehörigen in Potok sub Consc. Nr. 66 liegenden keinen Tabularkörper bildenden, in dem Pfändungs- und Schätzungs-Protokolle vom 23. April 1866 Z. 1314-8346, beschriebenen Realität zu Gunsten des Eisig Hirsch als ausgewiesenen Rechtsnehmers der Chaim Margules pto. schuldigen 1072 fl. öst. W. sammt 6% Zinsen vom 13ten Juli 1863 Gerichtskosten pr. 6 fl. 68 kr., früheren Executionskosten pr. 4 fl. 2 kr. und der gegenwärtigen Kosten pr. 4 fl. 71 kr. österr. Währ. werden Termine, und zwar:

der 1te auf den 9ten Mai 1867,
der 2te " " 23ten " "
der 3te " " 9ten Juni "

jedesmal um 9 Uhr Vormittags hiergerichts mit dem Beisatze bestimmt, daß Kauflustige an 10% Vadium bei der Licitations-Commission zu erlegen haben, und daß jene Realität erst beim Feilbiethungstermine auch unter dem Schätzungswerthe veräußert werden wird.

Das Pfändungs- und Schätzungsprotokoll Zahl 8346-1866 bezüglich jener Realität, kann hiergerichts eingesehen oder in Abschrift erhoben werden.

Hievon werden Eisig Hirsch durch Dr. Schaffel, dann Frau Johanna Kreisa, ferner die diesfälligen weiteren Pfändungsgläubiger Israel Marcus Halpern und Wilhelm Hanisch verständigt, und die öffentliche Verlautbarung erlassen.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Buczacz, am 28. November 1866.

(709) **Sprostowanie.** (3)

Nro. 7752. Omyłka druku w edykcie c. k. sądu obwodowego Nowo-Sądeckiego z dnia 27. grudnia 1866 do l. 7752, w Gazecie Lwowskiej pod Nrem. inser. 659 w numerach 84, 85 i 86 b. r. umieszczonym co do nazwy dóbr na sprzedaż wystawionych zaszła, prostuje się w ten sposób, że tenże edykt tyczy się dóbr Kąśna dolna nie zaś Krasna dolna.

Nowy-Sącz, dnia 13. kwietnia 1867.

(714) **Edikt.** (1)

Nr. 1923. Vom k. k. Kreisgerichte in Tarnopol wird hiemit bekannt gemacht, daß zur Einbringung der mit dem schiedsrichterlichen Urtheile vom 8. April 1856 ersiegten Forderung von 1400 fl. CM. oder 1470 fl. öst. W. sammt 5% Zinsen vom 1. Mai 1865, der Executionskosten von 12 fl. 2 kr. öst. W. und 40 fl. 1 kr. öst. W., nachdem die mit dem kreisgerichtlichen Bescheide vom 31. October 1866 Z. 13085 zur Feilbietung des dieser Forderung zur Hypothek dienenden, dem Solidarschuldner Moses Pinkas zw. N. Gelbard wie Dom. 2. pag. 241. n. 7. haer. gehörigen Viertheiles der Realität Nr. 7 in Tarnopol auf den 17. Jänner und 14. Februar 1867 ausgeschriebenen zwei Terminen wegen Ausbleibens von Kauflustigen fruchtlos verstrichen sind, die executive Feilbietung dieses Realitäts-Antheils in einem einzigen am 7ten Juni 1867 — 10 Uhr Vormittags abzuhaltenden Termine unter nachstehenden erleichternden Bedingungen bewilligt und ausgeschrieben wird:

1. Zum Ausrufspreise wird der gerichtlich erhobene Schätzungswerth von 3815 fl. $95^{15}/_{40}$ kr. österr. Währ. angenommen.

2. Jeder Kauflustige hat 5% des Schätzungswerthes, d. i. den Betrag von 191 fl. öst. W. als Vadium im Baaren zu Händen der Feilbiethungskommission zu erlegen, welches dem Meistbiethenden in den Kaufschilling eingerechnet, den Uebrigen aber gleich nach der Licitation zurückgestellt werden wird.

Sollte der Executionsführer selbst mitlicitiren wollen, so ist derselbe vom Erlage des Vadium frei, wenn er eine tabularmäßige Cautions-Erklärung über den Betrag von 191 fl. öst. W. ausgestellt, und dieselbe auf seiner ersiegten Forderung von 1400 fl. C. Mze. oder 1470 fl. öst. W. sammt 5% Zinsen grundbücherlich sichergestellt haben wird.

In diesem Falle wird ihm das Recht vorbehalten bleiben, diese seine ersiegte Forderung mit dem Kaufpreise nach Maß des Anbothes zu compensiren oder davon abzurechnen, und in Abschlag zu bringen.

3. Der Ersteher ist verbunden, den angebothenen Kaufschilling binnen 30 Tagen, vom Tage, an welchem ihm der den Feilbiethungsact bestätigende Bescheid zugestellt sein wird, an das Tarnopoler k. k. Depositenamt um so gewisser baar zu erlegen, als sonst eine Relicitation dieses ¼ Realitätsantheils auf Gefahr und Kosten des Käufers ausgeschrieben, und dieses in einem einzigen Termine um welchen Preis immer hintangegeben werden würde.

4. Die übrigen Licitationsbedingungen können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden und solche werden bei Beginn der Lizitation Seitens der Licitations-Kommission kundgemacht werden. Bezüglich der Steuern und Lasten werden die Kauflustigen an das hierortige k. k. Steueramt und an das Grundbuchsamt gewiesen.

Bei diesem Termine wird dieser Realitätsantheil auch unter dem Schätzungswerthe hintangegeben werden.

Hievon werden die Streittheile, ferner die Hypothekargläubiger Herz Freudmann, Hersch Peczenik, Czarne Weissmann, Aba Gelbard zu eigenen Handen, dann die Hypothekargläubiger Rebeca 1 Ehe Weg, 2. Ehe Gelbard geb. Luger, Moses Leib Margulies, und Reise Lea Margulies, so wie alle nach dem 7ten August 1866 an die Gewähr des feilzubiethenden Realitätsantheils gelangten oder von der Feilbiethung nicht rechtzeitig verständigten Hypothekargläubiger durch den in der Person des Hrn. Dr. Weisstein mit Substituirung des Hrn. Dr. Delinowski bestellten Curator und durch Edict verständigt.

Tarnopol, am 11. März 1867.

Edykt.

Nr. 1923. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu niniejszem wiadomo czyni, że w celu ściągnienia wyrokiem polubowym z dnia 8. kwietnia 1856 wygranej wierzytelności w kwocie 1400 złr. m. k. czyli 1470 złr. w. a. wraz z procentami po 5% od 1. maja 1865 kosztów egzekucyjnych w kwocie 12 złr. 2 c. w. a. i 40 złr. 1 c. w. a. z powodu, że rozpisane uchwałą sądu obwodowego z dnia 31. października 1866 l. 13.085 do licytacyi czwartej części realności powyższej wierzytelności za hypotekę służącej do dłużnika solidarnego Mojżesza Pinkasa 2. im. Gelbarda jak dom. 2. p. 241 n. 7. har. należącej pod l. 7 w Tarnopolu położonej na dzień 17. stycznia i 14. lutego 1867 dwa termina z powodu niejawienia się chęć kupienia mających bezskutecznie upłynęły, publiczna sprzedaż powyższej części realności w jednym w dniu 7. czerwca 1867 o 10. godzinie przed południem odbyć się mającym terminie pod następującemi zwalniającemi warunkami się rozpisuje.

1. Za cenę wywołania ustanawia się wartość szacunkowa w kwocie 3815 złr. $95^{15}/_{40}$ c. w. a.

2. Każden chęć kupienia mający ma 5% ceny szacunkowej to jest: kwoty 191 złr. w. a. jako zakład w gotowce do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, którен zakład najwięcej ofiarującemu w cenę kupna wrachowanym, innym zaś licytantom zaraz po licytacyi zwróconym zostanie.

Jeżeliby prowadzący egzekucyę w licytacyi udział brać chciał, to będzie od złożenia zakładu na ten czas wolny, jeżeli wystawi tabularne oświadczenie kaucyi na kwotę 191 złr. w. a. i takowe na swej wygranej wierzytelności 1400 złr. m. k. czyli 1470 złr. w. a. wraz z procentami po 5 od sta zaintabuluje.

W tym razie przysłużać mu będzie prawo, powyższą swą wygraną wierzytelność z ceny kupna w miarę ofiarowanej kwoty zkompenzować lub od niej odrachować.

3. Nabywca jest obowiązany ofiarowaną cenę kupna w przeciągu dni 30 licząc od dnia doręczenia uchwały akt sprzedaży potwierdzającej do urzędu składowego w Tarnopolu tem pewniej w gotowiźnie złożyć, ile że w razie przeciwnym, relicytacya tej czwartej części realności na koszt i niebezpieczeństwo kupiciela rozpisaną i takowa za jakąbądź cenę kupna sprzedaną zostanie.

4. Reszta warunków licytacyi mogą w tutejszosądowej registraturze być przejrzane i takowe będą przy rozpoczęciu licytacyi ze strony komisyi licytacyjnej ogłoszone; względem podatków i ciężarów, odsełа się chęć kupienia mających do tutejszego c. k. urzędu poborowego i urzędu ksiąg gruntowych.

W tym terminie powyższa część realności także niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

O czem się strony spór wiodące, dalej wierzycieli hypotecznych, mianowicie: Herca Freudmana, Hersza Peczenik, Czarne Weissmann, Aba Gelbard do rąk własnych, dalej wierzycieli Rebekę 1. ślubu Weg 2. ślubu Gelbard, Mojżesza Leib Marguliesa i Reyzie Lea Margulies, nareszcie wszystkich tych wierzycieli, którzyby po dniu 7. sierpnia 1866 do tabuli weszli, lub którzyby o niniejszej licytacyi wcześnie zawiadomieni być nie mogli, przez kuratora w osobie p. Dra Weissteina z substytucyą p. adwokata Dra Delinowskiego i przez niniejszy edykt zawiadamiają.

Tarnopol, dnia 11. marca 1867.

(701) **Edykt.** (1)

Nro. 2814. C. k. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż na zaspokojenie wywalczonej prawomocnemi wyrokami tutejszego sądu z 13. marca 1861 l. 2493, c. k. sądu wyższego Krakowskiego z 28. października 1861 l. 9148 i Najwyższego Trybunału sprawiedliwości z 23. kwietnia 1862 l. 2337 przez dyrekcyę huty żelaznej w Zakopanem przeciw Naftalemu Ratz i Fischlowi Ratz resztującej sumy 1549 zł. 56 c. wal. austr. z większej 1624 złr. 16 kr. m. k. czyli 1705 zł. 48 c. w. a. pochodzącej wraz z procentami po 6% od 22. lipca 1864 bieżącemi i kosztami egzekucyjnemi 23 zł. 32 c. i 30 zł. 86 c. w. a. publiczna sprzedaż jak lib. dom. 18, pag. 39, n. 1 i 3 haer. Fischla Ratza ²/₃ części miejsca budowlanego pod Nrem. 10 na miejskim folwarku Infułackie w Tarnowie położonego i ²/₃ części domu jednopiętrowego l. 293 oznaczonego, na temże miejscu zabudowanego, niemniej ²/₃ części realności Nr. 275 na przedmieściu Zawale w Tarnowie położonej, wedle lib. dom. 19, pag. 23. n. 6 haer. tegoż Fischla Ratza własnych, w drodze egzekucyi w dwóch terminach, t. j. 20. maja 1867 i 24. czerwca 1867, każdą razą o godzinie 10tej z rana w tutejszym c. k. sądzie pod następującemi warunkami odbędzie się:

1. Powyższe ²/₃ części miejsca budowlanego na miejskim folwarku Infułackie pod Nk. 10 w Tarnowie i ²/₃ części domu na temże miejscu wystawionego, l. 293 oznaczonego, tudzież ²/₃ części realności pod l. 275 na przedmieściu Zawale w Tarnowie położonej, będą sprzedane ryczałtem.

2. Za cenę wywołania stanowi się wartość szacunkowa w kwocie 15.418 zł. 86²/₃ c. w. a., przyczem jednak postanowionem zostaje, że te ²/₃ części miejsca budowlanego tudzież realności w powyższych dwóch terminach tylko wyżej ceny szacunkowej lub za takową sprzedane będą.

3. Chęć kupienia mający obowiązany jest złożyć przed rozpoczęciem licytacyi do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum sumę 1540 zł. w. a. w gotówce albo w obligacyach indemnizacyjnych galic. albo w listach zastawnych galic. albo w reszcie w zapisach długu państwa według kursu w ostatnim numerze Gazety Wiedeńskiej obliczyć się mających. To wadyum najwięcej ofiarującego do sądowego depozytu złożone, innym zaś współlicytantom zaraz po licytacyi zwrócone zostanie.

Resztę warunków licytacyi tudzież wyciąg gruntowy i akt ocenienia powyższych części realności w tutejszo-sądowej registraturze, zaś podczas licytacyi przy komisyi licytacyjnej przejrzeć można.

O rozpisaniu niniejszej licytacyi wszystkich wierzycieli hypotekowanych z miejsca pobytu wiadomych zawiadamia się do własnych rąk, zaś tych którzy z miejsca pobytu są niewiadomi lub którzyby po 15. stycznia 1867 do ksiąg gruntowych z pretensyami swemi weszli, lub którymby niniejsza uchwała lub też która z następujących uchwał dla jakiejkolwiekbądź przyczyny albo wcale nie, lub nie dość wcześnie wręczoną była, przez ustanowionego im tym celem kuratora w osobie p. adwokata Dra. Jarockiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Hoborskiego i niniejszym edyktem.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 29. marca 1867.

(722) **Edict.** (1)

Nro. 3634. Vom k. k. Kreisgerichte wird hiemit bekannt gemacht, daß zur Hereinbringung der Wechselsumme von 320 fl. öst. W. sammt 6% Zinsen vom 30. Juni 1863, Gerichtskosten von 3 fl. öst. W., Executionskosten pr. 3 fl. 82 kr. und 3 fl. 50 kr. und der gegenwärtigen Executionskosten pr. 5 fl. öst. W. die executive öffentliche Feilbietung der dem Salamon Wolf gehörigen, in Tarnopol sub CNr. 169 liegenden Realitätshälfte zu Gunsten der Mariem Schörer bewilligt und diese Feilbietung in zwei Terminen, d. i. am 23. Mai 1867 und 21. Juni 1867, jedesmal um 10 Uhr Vormittags bei diesem k. k. Gerichte unter nachstehenden Bedingungen in Vollzug gesetzt werden wird:

1. Zum Ausrufspreise wird der erhobene Schätzungswerth von 785 fl. 57 kr. öst. W. angenommen.

2. Jeder Kauflustige ist verbunden, 10% des Ausrufspreises als Angeld zu Händen der Licitations-Commission im Baaren oder mittelst Staatspapieren oder galiz. ständischen Pfandbriefen nach dem Tagescurswerthe oder endlich mittelst Sparcassebücheln nach dem Nominalbetrage zu erlegen.

Die übrigen Licitationsbedingungen, so wie der Grundbuchsauszug können in der gerichtlichen Registratur eingesehen werden.

Hievon werden die Streittheile, dann die Hypothekargläubiger Leon Popiel, Mechel Brumer, Esther Schramik und Jente Broch zu eigenen Händen, endlich alle jene Hypothekargläubiger, welche nach dem 18. Jänner 1866 an die Gewähr der feilzubietenden Realität gelangen sollten, oder denen der vorliegende Licitationsbescheid entweder gar nicht oder nicht rechtzeitig genug zugestellt werden könnte, zu Händen des Curators Hrn. Advocaten Dr. Frühling, welcher denselben unter Einem als solcher mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Delinowski bestellt wird, dann durch Edicte verständigt.

Tarnopol, am 27. März 1867.

(703) **Edict.** (1)

Nro. 914. Vom k. k. Bezirksgerichte in Dukla werden Alle, welchen zum Nachlaße des am 26. Juni 1866 in Myscowa ohne letztwilliger Anordnung verstorbenen gr. kath. Pfarrer Stefan Popowczak ein Erbrecht zusteht, aufgefordert, solches binnen Einem Jahre von dem untengesetzten Tage bei diesem k. k. Bezirksgerichte auszuweisen und die Erbserklärung anzubringen, widrigens die Verlassenschaft, für welche inzwischen der hierortige Gemeinde-Vorsteher Johann Ciechanowicz mit Substituirung des hiesigen Bürgers Bartholomäus Wodyński zum Curator bestellt ist, mit Jenen, die sich werden erbserklärt und ihren Erbrechtstitel ausgewiesen haben, verhandelt und ihnen eingeantwortet, der nicht angetretene Theil der Verlassenschaft, oder wenn sich Niemand erbserklärt hat, die ganze Verlassenschaft vom Staate als erblos eingezogen wird.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Dukla, am 25. März 1867.

Edykt.

Nro. 914. C. k. sąd powiatowy w Dukli wzywa osoby mające prawo do spadku zmarłego dnia 26go czerwca 1866 bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia Stefana Popowczak gr. kat. proboszcza z Myscowy, iżby w przeciągu jednego roku, rachując od daty niniejszego edyktu, prawo spadkowe w tutejszym sądzie wykazały i spadek przyjęły, bowiem po upływie tego terminu masa spadkowa, której tymczasowym kuratorem przełożony gminy tutejszej p. Jan Ciechanowicz z zastępstwem tutejszego mieszczanina p. Bartłomieja Wodyńskiego ustanowiony został, tym tylko osobom, które prawa swe wykażą i spadek przyjmą, w częściach na nich przypadających przyznaną będzie, lub gdyby nikt praw do spadku nie uzyskał i do przyjęcia się zgłosił, masa spadkowa na rzecz skarbu przykazaną zostanie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Dukla, dnia 25. marca 1867.

(707) **Licitations-Ankündigung** (1)

Nr. 4190. Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Sambor wird hiemit zur öffentlichen Kenntniß gebracht, daß bei derselben am 21. Mai 1867 in den gewöhnlichen Amtsstunden Behufs Veräußerung des als unbrauchbar ausgeschiedenen Scartpapier im beiläufigen Gewichte von 42 Zentner eine neuerliche Licitation mittelst schriftlicher Offerten unter den in der Licitations-Ankündigung ddto. 6ten März 1867 Zahl 2663 enthaltenen Bedingungen, die hieramts eingesehen werden können, abgehalten werden wird.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction.

Sambor, am 12. April 1867.

Ogłoszenie licytacyi.

Nr. 4190. C. k. Dyrekcya skarbu obwodowa w Samborze podaje do publicznej wiadomości, że na dniu 21go maja 1867 w zwykłych godzinach urzędowych powtórna licytacya przez oferty pisemne w celu sprzedaży zużytego i niepotrzebnego papieru w ilości prawie 42 cetnarów odbędzie się pod warunkami, zawartemi w ogłoszeniu licytacyi z dnia 6go marca 1867 do liczby 2663, które tutaj przejrzeć można.

C. k. dyrekcya obwodowa skarbu.

Sambor, dnia 12. kwietnia 1867.

(721) **Konkurs.** (1)

Nro. 1114. Posada Sekretarza przy urzędzie miejskim w Drohobyczu z roczną płacą 600 zł. w. a. jest do obsadzenia prowizorycznie z prawem stabilizacyi po upływie jednego roku.

Starający się o tę posadę zechcą swoje podania do 15. maja 1867 wnieść w właściwej drodze do urzędu miejskiego w Drohobyczu, zaopatrzone w dowody złożonego egzaminu prawniczego, dotychczasowej służby i znajomości języków krajowych.

Z Urzędu miejskiego.

Drohobycz, dnia 14. kwietnia 1867.

(688) **Kundmachung.** (2)

Nro. 20626. Nachdem in der Hornvieh-Contumaz-Anstalt zu Kozaczówka die Rinderpest ausgebrochen ist, wurde der Eintritt von Horn- und Wollvieh aus Rußland über Kozaczówka eingestellt.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 4. April 1867.

Obwieszczenie.

Nro. 20626. Ponieważ w zakładzie kontumacyjnym na bydło rogate w Kozaczówce wybuchła zaraza na bydło, wzbroniony został pęd bydła rogatego i owiec z Rosyi przez Kozaczówkę.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów. dnia 4. kwietnia 1867.

(687) **Concurs-Ausschreibung.** (2)

Nro. 558-Pr. Bei dem Lemberger k. k. Landesgerichte ist eine provisorische Gerichts-Adjunctenstelle mit dem Jahresgehalte von 525 fl. öst. W. erlediget.

Bewerber um diese Stelle haben ihre nach den in den §§. 16, 19 und 22 des Allerh. Patentes vom 3. Mai 1853, Nr. 81 R. G. B. enthaltenen Bestimmungen verfaßten Gesuche binnen 4 Wochen von der dritten Einschaltung in die Wiener Zeitung gerechnet, beim Präsidium des Lemberger k. k. Landesgerichtes einzubringen.

Vom k. k. Landesgerichts-Präsidium.

Lemberg, am 12. April 1867.

(689) **Edict.** (2)

Nro. 666. Vom k. k. Czortkower Bezirksgerichte wird hiemit kundgemacht, daß am 16. Mai und 13ten Juni 1867 stets um 2 Uhr Nachmittag in der Czortkower Gerichtskanzlei der dem Boruch Fischbach gehörige, auf 140 fl. $48\frac{4}{7}$ kr. öst. W. abgeschätzte $\frac{1}{7}$ Theil der Realität CNr. 223 in Jagielnica zur Deckung des, dem h. Aerar gebührenden Geldbetrages pr. 7704 fl. $48\frac{3}{4}$ kr. s. N. G. mittelst öffentlicher Feilbietung an den Meistbietenden mit dem Bedeuten veräußert werden wird, daß falls dieser Hausantheil in den oberwähnten zwei Terminen über oder um den Ausrufspreis von 140 fl. $48\frac{4}{7}$ kr. öst. W. nicht an Mann gebracht werden könnte, die Tagfahrt zur Feststellung der erleichternden Bedingungen auf den 25. Juni 1867 bestimmt und sodann dieser Hausantheil auch unter der Schätzung um jeden Preis feilgeboten werden würde.

Czortkow. am 4. April 1867.

(698) **Edict.** (2)

Nro. 7223. Von dem k. k. Lemberger Landes- als Handelsgerichte wird den, dem Wohnorte nach unbekannten David Adler und Jeanette Adler mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß O. T. Winkler gegen dieselben sub praes. 11. Juli 1865 Z. 35432 ein Klage wegen Zahlung der Wechselsumme von 82 fl. 4 kr. öst. W. s. N. G. überreichte, worüber unterm 12. Juli 1865 Z. 35432 die Zahlungsauflage erlassen worden ist.

Da der Wohnort der genannten Belangten unbekannt ist, so wird denselben der Hr. Advocat Dr. Blumenfeld mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Rechen auf deren Gefahr und Kosten zum Curator bestellt, und demselben der oben angeführte Bescheid dieses Gerichtes zugestellt.

Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte.

Lemberg, am 20. März 1867.

(694) **Edykt.** (2)

Nro. 288. C. k. sąd powiatowy w Rozwadowie niniejszem wiadomo czyni, że Jan Laba włościanin z Charzewic zmarł w maju 1840 z pozostawieniem gospodarstwa pod Nrem. 17, na 94 zł. oszacowanego, jako też syn jego Kasper Laba 15. stycznia 1843 i córka Maryanna Cieślak 20. lutego 1844, którym prawo do spuścizny po ojcu przysłuża.

Że zaś niewiadomem jest miejsce pobytu Jakóba Laby, zatem wzywa się go, ażeby w przeciągu roku jednego, rachując od daty niżej położonej w sądzie tutejszym się zgłosił i wniósł swe oświadczenie do tych spuścizn, w przeciwnym bowiem razie postępowanie spadkowe przeprowadzonem będzie ze zgłaszającemi się spadkobiercami i z kuratorem ustanowionym dla niego w osobie Kazimierza Romankiewicza z Charzewic.

Rozwadów. dnia 26. lutego 1867.

Doniesienia prywatne.

K. k. priv. österr. Creditanstalt für Handel und Gewerbe.

Kundmachung.

Da die Zeichnungen auf die Actien und Prioritäten der k. k. priv. ersten Siebenbürger-Eisenbahn, die mit Kundmachung vom 7ten April 1867 zur öffentlichen Subscription aufgelegte Zahl der Stücke nicht erreichen, findet eine Reduction der geschehenen Zeichnungen nicht Statt.

Die Bezugscheine der gezeichneten Stücke werden vom 23. April l. J. ab, bei Leistung der ersten Einzahlungsrate, bei der Liquidatur der gefertigten Anstalt und bei deren Filialen in Brünn, Lemberg, Pest, Prag und Triest erfolgt.

Wien, am 14. April 1867.

(717—3) **Die k. k. priv. österr. Credit-Anstalt für Handel und Gewerbe.**

C. k. upr. kolej galic. Karola Ludwika.

(720) **Obwieszczenie.** (1)

Jedenaste (nadzwyczajne) Zgromadzenie walne Akcyonaryuszów.

Podpisana Rada zawiadowcza ma zaszczyt zaproszenia panów Akcyonaryuszów c. k. uprzyw. kolei galicyjskiej Karola Ludwika, mających prawo głosowania na jedenaste (nadzwyczajne) Zgromadzenie walne, które się odbędzie w środę na dniu 15. maja 1867 o godzinie 10tej przed południem w Wiedniu w sali Towarzystwa muzycznego.

Przedmioty rozprawy są następujące:

1. Uchwała nad zmianą statutów;
2. Uchwała w celu uzyskania koncesyi na kolej żelazną ze Lwowa ku Brodom i Tarnopolowi aż do granicy rossyjskiej, jako też względem przysporzenia potrzebnych do tego funduszów.

Akcye, złożone gwoli wykonania prawa głosowania na dziesiątem zwyczajnem walnem Zgromadzeniu, tego samego dnia również odbyć się mającem, nadają prawo głosowania także przy bezpośrednio następującem nadzwyczajnem Zgromadzeniu walnem.

Zaprasza się niniejszem owych panów Akcyonaryuszów, którzy, mając prawo do głosowania i życząc sobie wziąść udział w rzeczonem zgromadzeniu złożenia akcyj na dziesiąte zwyczajne Zgromadzenie walne nieuskutecznili, ażeby w myśl §§. 22. i 26. statutów, liczbę najmniej 40 sztuk akcyj najdalej do 1go maja r. b. złożyli, a otrzymają natomiast, krom potwierdzenia na złożenie, kartę wstępu do tegoż Zgromadzenia walnego.

Złożenie Akcyj uskutecznić się może:

w Wiedniu: w kasie Towarzystwa,
w c. k. uprzyw. austryackim Zakładzie kredytowym dla handlu i przemysłu,
u panów S. M. de Rothschild;

we Lwowie: w kasie zbiorowej Towarzystwa na tamtejszym dworcu kolei,
we Filii c. k. uprzyw. austryackiego Zakładu kredytowego dla handlu i przemysłu,
we Filii Banku anglo-austryackiego;

w Krakowie: u panów F. J. Kirchmayera i Syna;

w Frankfurcie nad Menem: u p. M. A. Rothschilda i Synów;

za pomocą konsygnacyj w dwójnasób wygotowanych, zawierających akcye w porządku arytmetycznym, które bezpłatnie wydawane będą w wymienionych kasach i agenturach.

Członek Zgromadzenia walnego może mieć tylko jeden głos własny i jeden jako umocowany.

W razie zastępstwa, pełnomocnictwa wydrukowane na odwrotnej stronie karty legitymacyjnej winne być od mocodawcy własnoręcznie wypełnione i podpisane.

Wiedeń, dnia 14. kwietnia 1867.

Rada zawiadowcza.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.